

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 82. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm3679.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg vilde gierne spørge *Damerne* om Noget, men jeg tør dog ikke, førend jeg har rørt Deres Hjerter ved at forestille Dem, hvad det er for et besynderligt og i Grunden urimeligt Liv, vi stakkels *Bog-Orme* fører, *naar vi lever*, at sige, hvad kun er sjelden, eftersom vi sædvanlig bygger og boer i de *Dødes Rige*, hvor vi, ligesom *Hermes* eller *Mercurius*, sædvanlig følger en *Sjæl* ned hver Morgen, og bliver saa siddende og snakker for *Pluto* til Aften eller til Midnat. Jeg siger: snakke for *Pluto*; thi vel kalder vi det at snakke med ham, men det er kun figurlig at forstaae, ligesom naar man, efter Sigende, taler med Træerne og lever med de Døde; for vi veed det godt Allesammen, at *Pluto* er *stokdøv*, ja, meer end det, at han er *døvstum*, og skøndt han hedder Mester i *Finger-Sproget*, saa har han dog, omtrent ligesiden han bortførte *Persephone*, smukt holdt sine Fingre hos sig selv, ja ladt dem sidde som de sad, og for et Øieblik er det ganske morsomt at høre paa Lovtalerne, som alle de *Lærde*, baade fra Sønden og fra Norden, holde over ham for det Selvsamme, og at see, hvor de vrider Hænderne og bider sig i Fingrene, for at efterligne hans uforlignelig stille og rolige, ægte *Classiske* Majestæt og Værdighed! See, derfor kalder man os med Rette *Dødbidere*, og at jeg virkelig hører til Slægten, skøndt de *Lærde* aldrig har villet kiendes 83ret ved mig, det, haaber jeg nu, *Damerne* kan vidne; men jeg vil ikke nægte, at jeg har ogsaa lidt tilfælles med de "dovne Digtere", saa imellemstunder smøger jeg af mig og tager mig en *Fridag* eller dog en *Fritime* at leve i, mellem Folk heroppe, og jeg gjør det, som mig synes, med en god Samvittighed, da jeg veed, *Pluto* savner mig ikke, deels fordi han har Selskab nok endda, og deels fordi han har et Horn i Siden paa mig, fra engang i min Ungdom, da jeg fik det fortvivlede Indfald at ville nøde ham til at svare mig, som et andet levende Menneske, og gav ham et Smæk over Fingrene for at vise hans Lovtalere, at til *dagligt Brug* var mine Fingre dog meget bedre end deres Afguds. See, i saadanne *Fritimer* er det nu jeg siger, *Damerne* kan troe, vi *Bog-Orme* fører et urimeligt Liv, og det mærker jeg især i denne Tid, da jeg, efter den lange Sommer-Ferie, er skinddoven og kommer herop imellem *Damerne* tre Gange om Ugen, for Alt hvad jeg har seet i de *Dødes Rige* og Alt hvad jeg saa i *Engeland* isommer, og Alt hvad der er at see heroppe, det løber rundt med mig, saa, var jeg ikke saa stor en Hader af Processer, kunde jeg sommetider, ligesom *Jeppe* paa *Bjerget*, ønske mig en Høiesterets-Dom for at jeg virkelig lever!